

MINISTER GOSPODARKI

DE-VIII-0702/2/10

L.dz. 119/10

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. *2.09.2010.*

nr. *4604* podpis. *Borusiewicz*

Warszawa, *26.08* . 2010 r.

J. Kupiec *U. Olszewski*
SEKRETARIAT
Biuro Prac Senackich
Wpłynęło dn. *26.08.10* zał.....
nr. *6666* podpis. *f*

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Marszałku,

Odpowiadając na oświadczenie Pana Senatora Mieczysława Augustyna, w sprawie komunalizacji infrastruktury służącej do oświetlenia miejsc publicznych, złożone podczas 54 posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (pismo z dnia 26 maja 2010 znak: BPS/DSK-043-2730/10) przekazane przez Ministerstwo Infrastruktury, uprzejmie przedstawiam następujące wyjaśnienia.

W chwili obecnej struktura własności oświetlenia ulicznego jest zróżnicowana. Wyróżnić można trzy kategorie właścicieli tego majątku: zakłady energetyczne, spółki powołane przez te zakłady w celu realizacji przedmiotowych zadań oraz gminy, którym część przedsiębiorstw przekazała majątek służący celom oświetleniowym. Właścicielem przeważającej części majątku związanego z oświetleniem miejsc publicznych, dróg, ulic i placów nadal pozostają zakłady energetyczne lub powołane przez te zakłady spółki do realizacji przedmiotowych zadań.

Przekazanie majątku służącego do oświetlania miejsc publicznych, dróg, ulic i placów na rzecz gmin poprzez podjęcie inicjatywy w zakresie komunalizacji majątku spółek z udziałem Skarbu Państwa lub innych podmiotów gospodarczych może nastąpić wyłącznie w drodze ustawy i na ściśle określone przepisami prawa cele. Dodatkowo wywłaszczenie takie musiałoby nastąpić za słusznym odszkodowaniem odpowiadającym wartości wywłaszczonej nieruchomości lub wartości odebranego prawa, które należałoby wypłacić przedsiębiorstwu energetycznemu ze środków publicznych.

Należy podkreślić, że wszelkie działania prowadzące do pozbawienia spółek majątku bez ich woli, na przykład w wyniku komunalizacji budzą poważne wątpliwości prawne i mogą być postrzegane jako działania na szkodę spółek oraz mogłyby naruszać konstytucyjne prawo własności. Dodatkowo należy zauważyć, że wywłaszczanie na mocy ustawy przedsiębiorstw energetycznych na rzecz gmin z majątku służącego celom oświetleniowym będzie powodować wystąpienie szeregu istotnych problemów technicznych, podatkowych oraz księgowych.

W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne jest właścicielem urządzeń służących do oświetlenia, wówczas strony powinny dążyć do uporządkowania tej sytuacji w drodze cywilno – prawnej, zgodnie z interesem obu stron. Umowa taka, zawarta w drodze dwustronnych negocjacji, może zawierać nie tylko ustalenia dotyczące kosztów konserwacji oświetlenia, ale również określać sposób rozliczeń w przypadku modernizacji opraw oświetleniowych. Oczywiście każda ze stron umowy będzie dążyć do uzyskania jak najbardziej korzystnych dla siebie warunków. Wydaje się jednak, że uzyskanie porozumienia leży w interesie obu stron. Gmina jest jedynym nabywcą usługi oferowanej przez właściciela urządzeń oświetleniowych i bez uzyskania stosownego porozumienia z gminą urządzenia te mogą stać się dla ich właściciela bezużyteczne.

Ponadto gmina może kwestionować działania właściciela urządzeń oświetleniowych, polegające na narzuceniu niekorzystnych warunków umowy lub braku zgody na świadczenie usługi oświetlenia. W takim przypadku istnieje możliwość złożenia wniosku do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o wszczęcie postępowania antymonopolowego w sprawie nadużycia pozycji dominującej poprzez narzucenie przez przedsiębiorstwo energetyczne uciążliwych warunków umowy.

Gmina dysponuje więc możliwością efektywnej realizacji obowiązku w zakresie zapewnienia oświetlenia dróg publicznych, w związku z czym nie jest planowana zmiana przepisów w zakresie oświetlenia ulicznego, a w szczególności komunalizacja infrastruktury oświetleniowej.

Należy podkreślić, że obecnie gmina nie jest obowiązana do przekazania nowo - wybudowanej infrastruktury oświetleniowej przedsiębiorstwu energetycznemu. Przekazywanie przedsiębiorstwom majątku oświetleniowego, niejednokrotnie finansowanego przez gminy, było zjawiskiem powszechnym w poprzednim ustroju gospodarczym, kiedy przedsiębiorstwa energetyczne stanowiły jednostki gospodarki społecznej. Podstawę formułowanych przez przedsiębiorstwa energetyczne żądań przeniesienia własności urządzeń energetycznych wybudowanych przez osoby trzecie stanowiły przepisy kodeksu cywilnego

(art. 49 k.c. w nieco odmiennym niż obecnie brzmieniu w powiązaniu z art. 191 k.c.). Przedsiębiorstwa energetyczne żądały przejęcia, zazwyczaj nieodpłatnie urządzeń oświetlenia ulicznego, które ich zdaniem z mocą prawa przechodziły na ich własność z chwilą, gdy wchodziły w skład przedsiębiorstwa lub zakładu (z chwilą połączenia w sposób trwały z siecią tego przedsiębiorstwa).

Obecnie uznaje się, że przyłączenie instalacji do sieci przedsiębiorstwa energetycznego nie stanowi podstawy prawnej do przejęcia tych instalacji przez przedsiębiorstwo energetyczne. Przedsiębiorstwa energetyczne nie mają więc podstaw prawnych do żądania przekazania na ich własność nowej infrastruktury oświetleniowej, której budowa została sfinansowana przez gminę.

Mam nadzieję, że przedstawione wyjaśnienia stanowią wyczerpującą odpowiedź na oświadczenie Pana Senatora.

z up.
MINISTER
Marcin Korolec
PODSEKRETARZ STANU